

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

ROK XXVI

Sroda, 2 października 1935 r.

Nr. 269

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec
Piłsudskiego 4. Telefony: Red. 64, Adm. 75.

P.K.O. 302.712

Opłata poczt. niszczona ryczałtem.

Prenumerata miesięczna z odnośnikiem do domu i przesyłką pocztową **2.50**

DWIE KONFERENCJE NA ZAMKU

Memorjał gospodarczy b. ministra Kwiatkowskiego

WARSZAWA, 1.10. (Tel.wł.). Dziś popołudniu odbyła się na Zamku konferencja czterech, w której wzięli udział: P. Prezydent Rzplitej, premier Sławek, generalny inspektor sił zbrojnych gen. Rydz-Śmigły, minister spraw zagranicznych Beck.

Na konferencji tej minister Beck składał sprawozdanie o położeniu międzynarodowym.

Następnie odbyła się druga konferencja przy udziale b. ministra inż. Kwiatkowskiego. Na konferencji tej ustalono tezy programu gospodarczego. Dyskusja prowadzona była na podstawie memorjału, który przed kilkoma dniami złożył P. Prezydentowi Rzplitej b. minister Kwiatkowski.

Jak słychać debaty gospodarcze potrwać przez czas dłuższy.

W kołach politycznych niechodzi za pewnik, że podczas trwania nadzwyczajnej sesji parlamentu nie zajdą w rządzie żadne zmiany. Nastąpią one natomiast po zamknięciu sesji parlamentu, przyczem będzie wzięta pod uwagę również osoba b. ministra Kwiatkowskiego.

z Szolców ZOFJA FLISKA

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. Sakramentami, zasnąła w Bogu dnia 30 września 1935 r., przeżywszy lat 39.

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w kościele parafialnym w Nowym Sielu w dniu 3 października b.r. tj. wezwankę o godz. 8 rano.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z kościoła na cmentarz miejscowy nastąpi tegoż dnia o godz. 4 popoł. O czym zawiadamiają Krewne, Przyjaciele i Znajomych pogrzebi w głębokim smutku

-7022

Ojciec, Bracia, Bratowe i Dzieci.

Co było tematem rozmów

premiera węgierskiego w Berlinie?

BERLIN, 1.10. (Tel.wł.). Bawiecy w stolicy Niemiec premier węgierski Goemboes złożył wizytę min. Schachtowi, a następnie min. Goebelsowi. W południe minister spraw zagranicznych

von Neurath podejmował Goemboesa śniadaniem. Premier Goemboes odwiedził również Ribbentropa.

Paryż, 1.10. (Tel.wł.). Agencja Havasa ogłasza oświadczenie złożone jej przedstawicielowi berlińskiemu przez premiera Goemboesa.

— Wszystko, co opowiadają o mojej podróży — powiedział premier — to bajki wzięte z powietrza. Wizyta moja w Berlinie nie ma żadnego celu tajemniczego. Wizyty mężów stanu w różnych stolicach zagranicznych nie stanowią rzeczy nadzwyczajnej. Jeździłem już 4-krotnie do Rzymu, odwiedzałem również Wiedeń. W Berlinie byłem tylko raz jeden, wkrótce po objęciu władzy przez narodowych socjalistów. Jestem również mężem politycznej prawicy, aczkolwiek sprawuję rząd w innych okolicznościach niż te, jakie istnieją w Niemczech. Na Węgrzech mamy plany parlament, mamy prasę i opozycyjną partię. Jest rzeczą naturalną, że interesuję się ciążą 2-ech lat i oto stwierdzam poprawę konsolidacji sytuacji wewnętrznej.

Premier Goemboes dodał następnie:

— Mówią, że fakt odbycia podróży samolotem przy złej pogodzie nie jest jeszcze dostateczny do wysnuwania wniosku, iż przybyłem do Berlina, aby zawrzeć pakt lotniczy.

Jedną z osobistości z otoczenia pre-

miera Goemboesa, zainteresowana o pogłoski w sprawie przymierza wojskowego, oświadczyła:

— Nie mogę powiedzieć więcej, niż to uczynił premier Goemboes. We wszystkich pogłoskach niema nic więcej ponad dowolne i próżne kombinacje. W ciągu ostatnich 3-ech dni nie była zawarta żadna umowa ani też żaden traktat. Wizyta gen. Goemboesa była jedynie wizytą kurtuazyjną. Gen. Goemboes był zaproszony na polowanie. Rozmowy miały charakter informacyjny. Nieobecność ministra spraw zagranicznych podczas spotkania z kanclerzem Hitlerem dowodzi, iż nie chodziło wcale o rozmowy dyplomatyczne w ścisłym tego słowa znaczeniu. Udział licznych generałów na śniadaniu nie stanowi nic anormalnego gdyż przecież sam premier Goemboes jest generałem.

Osobistość, ta, interesowana następnie przez korespondenta Havasa w sprawie rzekomego frontu antywojskowego, oświadczyła:

— Węgrzy mają z Rosją dobre stosunki. Od lat 15 polityka węgierska polega na niezawieraniu przymierzy z nikim i przeciw nikomu. Nie widziemy więc powodu do zmiany tego stanowiska w chwili obecnej. Porozumienie wojskowe między Rosją a Rumunią w oczach naszych nie przedstawia zasadniczych zmian w istniejącym stanie rzeczy. Węgrzy są złączeni jedynie umowami koncyliacyjnymi z Włochami i Austrią.

Zważywszy, że Goemboes odbył długie rozmowy z Hitlerem, generalicją niemiecką, niemieckim ministrem spraw zagranicznych i v. Ribbentropem oświadczeń powyższych nie można traktować poważnie. Napewno w Berlinie nie rozmawiano o polowaniu

Sprawa powołania króla w GRECJI.

ATENY, 1.10. (Tel.wł.). Dzienniki podają ze źródeł miarodajnych wiadomość, według której rząd nie zgodzi się na ewentualny projekt powołania króla na mocy uchwały zgromadzenia narodowego przed plebiscytem.

Księżna Kentu SPODZIEWA SIĘ POTOMKA

LONDYN, 1.10. (tel. wł.). Ukezał się biuletyn dworu angielskiego, że księżna Kentu, żona trzeciego syna angielskiej pary królewskiej, spodziewa się w połowie października potomka.

W tym celu sprowadzono do Londynu osobistą opiekunkę księżny Kentu z Belgii, panie Ethel Smith.

NOWOOTWORZONA
Wędliniarnia St. Kucharski
SOSNOWIEC, ul. Piłsudskiego Nr. 61
poleca codziennie świeżą wyborową wędlinę
Ta wędlinę sprzedają sklepy:
p. A. Darka ul. Małachowskiego Nr. 14
(przy rogu ul. Pres. Mościckiego)
p. Fastra ul. Narutowicza 22. —5445

Mussolini pragnie pogodzić się z opozycją i emigracją polityczną

PARYŻ, 1.10. (tel. wł.). Jak się dowiadujemy, Mussolini wysłał emisariuszy do wszystkich wielkich ośrodków emigracji politycznej Włoch. Rząd włoski nawołuje emigrantów do powrotu do kraju i gwarantuje im amnestję i stanowiska, motywując krok swój koniecznością utworzenia solidnego frontu narodowego.

Wśród emigracji włoskiej w Paryżu niejako Mussoliniego świadczyć ma jakoby o krytycznym położeniu dyktatury i o chęci wzmocnienia jej przez przy-

ciągnięcie wybitnych wodzów opozycji. Za warunek powrotu swego do kraju ta ostatnia wyrzuca jednak na pierwszy plan miejsce skasowanie dyktatury oraz likwidację przedsięwzięcia afrykańskiego.

MOBILIZACJA W ABISYNI

LONDYN, 1.10. (tel. wł.). Korespondent Reutersa w Addis Abeba donosi, że chociaż cesarz podpisał dekret o powszechnej mobilizacji, jednak ogłoszenie jego zostało wstrzymane na krótki okres czasu na prośbę pochodzącą z Ligi Narodów.

Niemcy domagają się uprzywilejowania portu gdańskiego

BERLIN, 1.10. (Tel.wł.). Sprawa rokowani polsko-gdańskich stanowi obok sprawy Klajpedy drugi przedmiot zainteresowania prasy niemieckiej. Prasa przedstawia sprawę w ten sposób, że Polska miała wobec Gdańska specjalne obowiązki i musiała ona nagradzać szczególnymi przywilejami fakt, że stanowi on część polskiej go obszaru celnego.

„Frankfurter Zeitung” pisze: „Jako jedyny dostęp Polski do morza” był w swoim czasie Gdańsk, odłączony od Rzeszy i przyłączony do polskiego obszaru gospodarczego. W ciągu piętnastu lat wolne miasto starało się włożyć na niego zobowiązanie spłaty, chociaż przyrzeczona niedługo zapłata „nieograniczonego rozwoju” nie została spełniona spowodowała budowę portu gdańskiego. Ze swoją zdolnością przeładunkową 15 milionów ton rocznie port gdański sam byłby w stanie cały polski obrót towarowy, który dorad wynosi najwyżej 12 milionów ton, obsłużyć. W interesie zgodnej współpracy wolne miasto zrezygnowało z zapewnionego przez wyskiego koniarza pełnego wykorzystania portu gdańskiego przez Polskę. Jak zadośćuczynienie musi ono otrzymać dla swego portu udział w polskim obrocie morskim, zapewniający mu ność egzystencji.”

Prasa niemiecka uważa za takie za-

dośćuczynienie, jeżeli Gdańsk otrzyma od Polski stały kontyngent, nie tylko ilościowy, ale i jakościowy, t. j. że Polska zagwarantuje jedynie wysyłanie przez port gdański stałej ilości towarów, ale także, iż towary te będą z gatunków, dających największy zysk portowi przeładowującemu.

NASZE PREMJE

„NOWA LINJA”

PIĘKNY, BOGATO ILUSTROWANY DODATEK, PRZYNOŚĄCY NAJNOWSZE KREACJE MÓD UKAZE SIĘ W NAJBLIŻSZYCH DNIACH.

NADMIENIAMY, ŻE KAŻDY PRENUMERATOR MOŻE OTRZYMAĆ DWIE PREMJE to jest „NOWĄ LINJĘ” I PIĘKNĄ KSIĄŻKĘ, LUB JEDNĄ Z NICH DO WYBORU O ILE DO 5-GO B. M. OPŁACI PRENUMERATĘ „KURJERA ZACHODNIEGO” ORAZ KOSZTY MANIPULACYJNE.

Potężna radiostacja na zagadkowym okręcie

Pierwsza skarga radjowa w Lidze Narodów

Kłajpeda, 29 września

W niedzielę i w poniedziałek Kłajpeda przeżywała wybory. Propaganda niemiecka w walce o głosy, które miały zaświadczyć niemieckiej Kłajpedy, nie cofała się przed żadnymi środkami. Doszło do tego, że Niemcy ludowcy, socjaliści, komuniści, wielka własność ziemiska, utworzyli jedno wspólne ugrupowanie i parąjoniem litewskim przeciwstawił jednolitą listę „Einheitsfront”. Wysłannicy hitlerowcy obchodzili domy niemieckie i zbierali podpisy pod zobowiązaniem głosowania za kandydatami niemieckimi. Mało tego, kto podpisał, ten jeszcze musiał składać religijną przysięgę, że spełni swój obowiązek wobec niemieckiej ojczyzny.

PIRACI ETERU

Potężne stacje radiowe w Królewcu i Hamburgu nadawały propagandowe audycje i przemówienia, a słowa: obywateli Kłajpedy, Hitler pamięta o was! — powtarzały się ciągle jako sygnał radiostacji. Oczywiście nie ta agitacja w eterze Litwini odpowiedzeli oddaniem stacji radiowej w Kownie na cele walki wyborczej, mając za zdanie o tyle łatwiejsze, o ile bliższe Kłajpedy jest Kowno, niż Hamburg. I nagle — stacja kowieńska zamilkła. Kto próbował złapać jej fale, ten słyszał tylko traski i hałas. Programem radia kowieńskiego nie można było słuchać nawet w samym Kownie.

Naprawdę usiłowano zbadać, jaka to stacja zagraniczna naruszyła przepisy konwencji i zaczęła pracować na tej samej fali, co i Kowno, nadając, jako swój dziwny program, tylko poprostu huk, który, usiłował zagłuszyć wszelki inny odbiór na falę o długości, używanej przez radio litewskie.

Nieznamna stacja „piratów eteru” musiała się ograniczyć do zagłuszenia stacji kowieńskiej. Gdyby nadawała własny program, treści programu zdradziłaby jej cele i jej kierowników. Ale i tak nie trudno się domyślić, w czym interesie leżało odciecz Kłajpedzkiej wyborów od propagandy Kowna.

OKRĘT — WIDMO

W radio litewskim zwrócono uwagę na ciekawy zbieg okoliczności. Oto statki żeglujące na Bałtyku koło brzegów litewskich wystąpiły ze skargi, że nie otrzymują odpowiedniej pogody. Jakaś dziwna hałująca transmisja tłumila zupełnie kowieńskie komunikaty meteorologiczne. Dla żeglugi jest to sprawa zasadniczej wagi. Zniweczenie kontaktu radiowego może doprowadzić do takiej tragicznej sytuacji, że statki mogą ulec katastrofie, a odbiór sygnałów ratunkowych S.O.S. będzie niemożliwy wskutek stałej pracy zagadkowej potężnej stacji, której istnienia w tych stronach nikt nie przewidywał.

W ślad za temi skargami nadeszły mel-

duński statków rybackich angielskich i szwedzkich o okręcie, zaopatrzonym w wielkie maszyny radiowe, który nie odpowiadał na sygnały, podawane według kodeksu morskiego i przy niespodziewanym spotkaniu, używając całej szybkości, zniknął na horyzoncie.

SKARGA DO LIGI NARODÓW

Litwa postanowiła zwrócić się ze skargą do Ligi Narodów. Będzie to pierwsza w dziejach Ligi skarga na „agresję radiową” i ciekawe, jak się do niej ustosunkuje Genewa. P. Ankstutis, dyrektor kłajpedzkiego oddziału litewskiej służby telegraficznej, radiowej i pocztowej przygotowuje obecnie raport, który w najbliższych dniach będzie wysłany do sekretariatu Ligi. Raport oskarża bezpośrednio Niemcy o pogwałcenie praw i zwyczajów, szanowanych przez wszystkie narody. W razie katastrofy któregoś z okrętów, niktby nie usłyszał depezy, wywołujących ratunku, a stłumionych przez piracką stację radiową.

„CUDA” POCZTOWE

Nie koniecznie na tem litewskich skarg. Litwa twierdzi, że Niemcy w tendencyjny sposób starali się nawet przezkodzić komunikacji pocztowej Kłajpedy. Zwrócono uwagę poczty litewskiej, że w okresie przedwyborczym znacznie zmniejszyła się liczba przesyłek listowych z Niemiec do Kłajpedy, a przede wszystkim neo-

czekiwanie spadła ilość listów poleconych. W tych dniach nastąpiło wyjaśnienie tajemnicy. Kłajpeda otrzymała z Kowna zapieczętowany worek Nr. 15981, zawierający 29 listów poleconych, wysłanych z Niemiec. Ślady na kopertach wskazywały, że listy przeszły przez cenzurę

„czarnej izby” na poczcie niemieckiej. Najciekawsze zaś, że do Kowna worek pocztowy przyjechał z... Moskwy, do Moskwy z... Syberji, na Syberję z... Chin, a do Chin z... Białorusi. Poniważ nie chciało niszczyć listów poleconych, ekspedjowano je przez „pomyłkę” do Azji.

OSOBLIWE WYBORY

W osobliwych wyborach kłajpedzkich trzeba jednak podziwiać doskonałą niemiecką organizację walki wyborczej i siłę niemieckiego poczucia narodowego. Na liście „Einheitsfrontu” znaleźli się obok siebie kandydaci komunistyczni i hitlerowcy, chłopci i białucha szlachta, przedstawiciele wielkiej własności. Zdawało się, że komunisty musieli w jakimś okrogu głosować na aryteokratę i odwrotnie np. socjal - demokraci przechodził głosami hitlerowców. Poczucie jedności narodowej zwyciężało np. komunistyczną jedność międzynarodową.

Za hitlerowsko - niemiecką listą głosował nawet Niemcy-masoni. Ale trzeba też dodać, że gdy Hitler zamknął masońskie loże w Niemczech, zostawił w spokoju loże w Królewcu, mającyszta loże loży kłajpedzkiej.

Pozatem, wśród hasel wyborczych ani słowa o ansehlusie do Rzeszy, żadnych aluzji do oderwania Kłajpedy od Litwy, a tylko grzeczne i praworządne hasło: Kłajpeda dla obywateli Kłajpedy. Zasada: nie przestraszać!

Tudno przypuszczać, ażeby niedzielne wybory wypadły pomyślnie dla Litwy. W r. 1932 listy czysto niemieckie miały 64,5 procent głosów, a więc absolutną większość. Teraz dojdą jeszcze głosy niemieckich lewicowców. Litwini zaś w poprzednich wyborach nie stanowili nawet jednej piątej, bo zaledwie 18,2 proc.

Po wyborach w Kłajpedzie

Wielka frekwencja głosujących

KRÓLEWIEC, 1.10. (Tel.wł.). Prasa łutewska podaje, że frekwencja w wyborach do sejmiku kłajpedzkiego do obchodziła przeciętnie do 95 procent, a w niektórych okęgach wiejskich nawet do 100 procent uprawnionych do głosowania. W jednym z okęgów wyborczych w samej Kłajpedzie, nie zdolno ukończyć głosowania nawet do godz. 20. Na 1972 uprawnionych zdążyło oddać głosy tylko 1844.

Dalej donoszą dzienniki, że prasa kłajpedzka otrzymała zakaz zamierzania wyborów, poza komunikatami litewskiej agencji telegraficznej. Prasa królewiecka podkreśla spokój i powagę, jaką zachowali zwolennicy niemieckiego bloku wyborczego przez ca-

ły czas wyborów, pomimo rzekomo licznych szykan ze strony litewskiej. Zdaniem pism niemieckich, sami Litwini uważają dzień wyborów za czarny dzień polityki litewskiej na obszarze Kłajpedy.

HITLER W KRÓLEWCU.

KRÓLEWIEC, 1.10. (Tel.wł.). Kanclerz Hitler, który przybył wczoraj około godz. 18 do Królewca samochodem w towarzystwie ministra wojny Blomberga oraz gen. von Fritscha, ma dziś wizytować oddziały wojskowe i organizacje partyjne poza Królewcem.

W śróde kanclerz uda się do Tannaburga na uroczystości żałobne. Według wiadomości łutewskich kół pr-

sowych, w czasie swego pobytu w Królewcu, kanclerz nie wystąpi publicznie z żadnym przemówieniem.

Potrzeba na przeciąg dwóch lat

15--20 tysięcy złotych

Zabezpieczenie pierwszy numer hipoteki w dobrej realności. Wysokie oprocentowanie kapitału

Oferty do Kurjera Zachodniego pod „R” 7013

Z CAŁEJ POLSKI

PORWANIE TRZECH CHŁOPCÓW PRZEZ BANDE CYGANÓW

Wojewódzki urząd śledczy w Łodzi rozszedł telefonogramy do posterunków policji oraz zawiadomił wszystkich drogą radiową o tajemniczym zaginięciu trzech chłopców, mieszkańców Zduńskiej Woli: 8-letniego Jana Marciniaka, Kazimierza Górskiego i Marka Skotnickiego. Dochodzenie, prowadzone przez urząd śledczy, ustaliło, iż chłopców porwała banda cyganów, która po wykradzeniu dzieci zniknęła z okolic Zduńskiej Woli. Za zbiegłą bandą cygańską urząd śledczy rozszedł listy gończe.

Jak zeznają niektórzy świadkowie chłopcy widziano w obozie cygańskim. Dochodzenie w toku.

ZONA CZY DOŻYWOTNI WIEZIEN?

Niejaki Grzegorz Grzybowski, mieszkaniec miejsczka Targowicy, koło Łucka widocznie niewielkie miał zdanie do swej żony, którą formalnie więził. Kiedy wychodził z domu na dłuższy czas, ostrożność jego przechodziła już wszelkie granice. Kępował poprostu żonę sznurami do łóżka.

W ciągu wielu lat nieszczęśliwa kobieta znosiła te męki z pokorą nie skarżąc się nikomu. Podejrzliwy i nieludzki mąż opowiadał sąsiadom, że żona jego zdradza objawy choroby umysłowej i musi w ten sposób postępować.

Obecnie sytuacja zmieniła się gruntownie. Grzybowski liczący 70 lat obdarował swą 60-letnią żonę wolnością, już nie kępuje jej sznurami, a przeciwnie wszędzie chodzi z nią razem, otaczając ją troskliwą opieką.

Niewiadomo jaki dramat spowodował tak nieludzkie posunięcie męża w stosunku do swej żony, która przez długie lata z pokorą znosiła te męki. Jedno można tylko stwierdzić, że miłość na starość zawitała do obojga przyćmiewając radością chwili obecnej ponurą przeszłość.

na członków K.P.H. Zapisujcie się

LUDWIK WOHL

LAWA

Powieść współczesna.

(60)

A więc powiem ci tyle, moja mała — ze strony twojej starej matki niema żadnych przeszkód. Wprawdzie on jest znacznie starszy, prawie o dwadzieścia lat, ale to dobrze. Mąż powinien być starszy od żony i takie małżeństwa zazwyczaj są bardzo szczęśliwe. Chyba zauważyłaś to, moje dziecko...

Graziella ledwo słyszała, jakgdyby słowa płynęły z nieskończonej dali.

Mamma, ukochana matka, której znosiła wszystkie swoje drobne przykrości, i troski dziecięce, okazała się obcą kobietą, myślącą tylko o sobie nawet wówczas, gdy była mowa o przyszłości córki i która nic, a nic o swojej córce nie wiedziała...

— Nie cieszysz się. No, powiedzcie, dziecko!... — Pochyliła się nad Graziellą, zaglądając jej w oczy: — Co ci jest, mała? — Westchnęła: — O, Boże, jak trudno dogadać się z tobą. I z tobą i z Franceskiem nigdy nie mogłam sobie dać rady... A teraz jeszcze gorzej! Wprost nie wiem, co z tym chłopcem robić!... Od czasu tej nieszczęśliwej hi-

storji stał się zupełnie dziki. Wyobraź sobie, dziecko, że...

Rozejrzała się ostrożnie.

W pokoju nie było nikogo, jednak zaczęła opowiadać półgłosem:

— Przecież do Włoch za fałszywym paszportem. Czy to nie okropne?!... Już dawno zauważyłam, że signorina Obranowska zawsze nazywała obcem imieniem... Raz zupełnie otwarcie zapytałam Francesca i myślałam, że zemdleję, gdy mi powiedział, że naprawdę ma fałszywy paszport. Może mieć z tego powodu straszne nieprzyjemności!

— Co takiego zrobił Francesco? — zapytała Graziella.

Były to jej pierwsze słowa.

Signora Giulia wzruszyła ramionami i uniosła oczy w górę:

— Nie wiem — odpowiedziała zrozpaczoną głosem: — Ojciec nigdy o tem nie wspominał. Raz tylko powiedział: „Nasz sym okrył nas wszystkich hańbą. Doszło do tego, że musiał czemprędzej uciekać z Włoch”... Próbowałam dowiedzieć się czegoś więcej, ale nie mogłam. Ojciec rozniewał się i zabronił nawet rozmawiać o nim — o moim jedynym symu!... Nie wiem, co się stało naprawdę, ale musiał być coś bardzo złego, jeśli teraz przyjechał z fałszywym paszportem...

— Przypuszczam, mamu, nie przeszkadzam? —

zapytał ostry głos.

Obiedwie kobiety obejrzały się.

W pokoju stał Francesco.

Zaległo kłopotliwe milczenie.

— Czy to nie przykre? Moja matka i moja siostra przestraszyły się, gdy wszedłem. Czy to nie jest przykre?...

Wypowiedział to gorzkim tonem, akcentując mocno słowo „moja”.

— Francesco! — zawołała z wyrzutem signora Giulia.

— Minęły te czasy, kiedy mnie tak nazywali, mamu. Tyle miesięcy upłynęło. Nieraz myślę, że cała wieczność... Jak się podoba mamie nazwisko Malatesta? Almo Malatesta!... Zdaje mi się, że akurat o tem rozmawiałyscie, jak wszedłem...

— Ach, Francesco, Francesco! Do czego to wszystko doprowadzi? — westchnęła signora Giulia.

— Co, mamu? — zapytał z rozdrażnieniem człowieka, którego denerwuje roztrząsanie nieprzyjemnych spraw w jego obecności.

— Ach, wszystko! Jesteś lekkomyślny i przytem uparty. Ta historia z paszportem... Boże święty! Jak pomyśleć, że do tamtej sprawy jeszcze dojdzie i ta... — nie wszystko jest okropne! Zamiast się cieszyć, że nareszcie wróciłeś do domu, żyjemy w ciągłym strachu...

(D e a.)

NIEMCY A LITWA

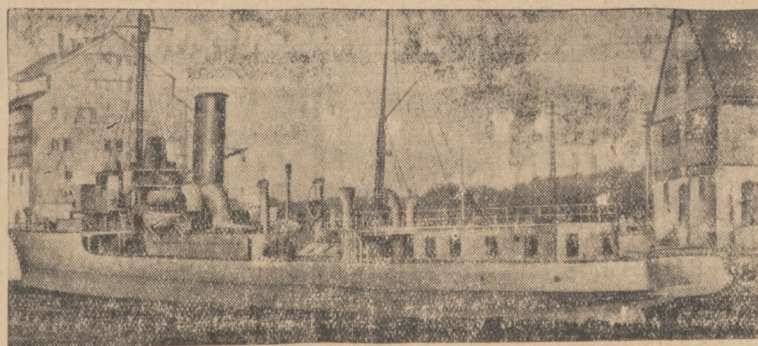
Groźby Hitlera pod adresem Litwy na jej drodze partyjnym w Norymberdze i demarche trzech mocarstw opiekuńców autonomii Kłajpedy u rządu litewskiego wywołały w prasie światowej, szczególnie zaś w francuskiej, wielkie alarmy. Niepokój ten udzielił się również części prasy polskiej. W rzeczywistości jakiegokolwiek czynnego wystąpienia Niemiec przeciw Litwie dla odzyskania Kłajpedy widać się więcej niż nieprawdopodobne. Hitler samadno teraz na każdym kroku ekscentuje swoją pokojowość i na przekonywaniu świata o tej pokojowości opiera swoją politykę zagraniczną, by zechciał on ją obce skompromitować. Niemcy mają wielkie plany niewątpliwie niebezpieczne i dla nas i dla Europy całej, lecz mają czas i niecierpliwość swojego zadania przedwczesnym ujawnieniem kart. Nikt przecież nie może Hitlera posadzić, by był tak naiwny i wierzył w bezkarność awantury niemieckiej w Kłajpedzie w chwili, kiedy jest członkiem Rady Ligi Narodów, kiedy nie grozi narazie ani jej rozbić przez Włochy, ani paraliżującą zdolność interwencyjną mocarstw wojną włosko-angielską. Zresztą Liga Narodów mogłaby w razie czego zwrócić się do Polski o taką czy inną interwencję na korzyść Litwy, Polsce zaś trudno byłoby się od niej uchylić. Jest wielkim błędem niedoceniać swoich partnerów czy przeciwników również i pod względem ich inteligencji.

Hitlerowi chodziło narazie o zastraszenie tak Litwy, jak i mocarstw. Skutek został osiągnięty. Mocarstwa uzyskały od Litwy żądane gwarancje, a nawet zostały zaproszone do bezpośredniej obserwacji przebiegu wylądowania na miejsce. Niemieckości miasta Kłajpedy nikt zresztą nie kwestionuje, co się tyczy tylko wsi na obszarze Kłajpedzkim, to fakt zamieszkiwania ich przeważnie przez takich samych ziemian i Litwinów, jak na wschodzie Prus Wschodnich na długo jeszcze da pole do walki ze strony litewskiej o obudzenie świadomości narodowej ze strony niemieckiej zaś o przeciwdziałanie propagandzie litewskiej. Wyniki wyborów nie przesądzą jeszcze tej walki na przyszłość.

Rządowi niemieckiemu nie chodzi narazie, ani o tanie laury wobec bezbronnej Litwy, ani o zaryzykowanie konfliktu z mocarstwami spowodu skrawka ziemi, o niewielkiej stosunkowo ilości mieszkańców. Dąży on z jednej strony do wyzyskania w miarę możliwości strachu przed zbrojeniami gorączkowemu Rzeszy, z drugiej o przekonywanie świata o krzywdzie niemieckiej. To drugie zadanie jest bodaj ważniejsze. Propaganda niemiecka bardzo sprytnie operuje obecnie pojęciem „prawa samostanowienia o sobie narodów”, głoszeniem orzeczeń przez Wilsona. Jako głównego warunku pokoju. W Kłajpedzie plebiscytu nie było. Jak wiadomo zastosowano powszechne głosowanie ludności (plebisceit) na rzecz przynależności państwowej tylko w mieszanych narodowo dzielnicach, głównie na obszarach zamieszkałych tylko przez Niemców, lecz nie należących do Niemiec przed

wojennych, zasady tej nie stosowano. Zresztą przeciw woli Wilsona. Obecnie Niemcy wyzyskują to „prawo” na swoją korzyść, apelując do całego świata o przyznanie „całemu” narodowi niemieckiemu prawa samostanowienia o sobie. Kłajpeda jest tylko wymarzoną ogniwem w tym łańcuchu propagandowym.

Wiadomo o tem to pachnie. Wiemy jak obłudnie powoływanie na to prawo brzmi w ustach, które dawniej i nam i Duńczykom i Alzackczykom tego właśnie prawa brutalnie odmawiały. Ale świat ma krótką pamięć i „krzywdą” jest dobrym towarem na eksport. O tem trzeba pamiętać.

LITEWSKA FLOTA WOJENNA
składa się z jednego okrętu, który przedstawia ilustracja

Czy lotnictwo włoskie podbije Abisynję?

Bawi obecnie w Osmarze, stolicy Erytrei, p. Gentizon, korespondent paryskiego „Tempsa”, od wielu lat przedstawiciel tego dziennika w Rzymie. Sympatyk Włoch, którym poświęcił interesującą książkę, p. Gentizon utrzymuje doskonałe stosunki z główną kwaterą włoską w Afryce Wschodniej i na podstawie informacji z tego źródła zamieszcza w „Tempsie” rewelacyjny pod pewnymi względami artykuł, o włoskim planie operacji.

P. Gentizon obala zarzut, jakoby lotnictwo nie mogło grać roli w wojnie przeciw Abisynji. Włosi zgromadzili olbrzymią ilość samolotów i zamierzają głównie przy ich pomocy wymusić szybką kapitulację przeciwnika. Nie spotykając żadnego oporu ze strony nieistniejącego lotnictwa abisyńskiego (12 aparatów), samoloty włoskie będą bombardować i ostrzeliwać karabinami maszynowymi z niskiej wysokości oddziały abisyńskie, karawany wielbłądów, studnie, ścież-

ki itd. Abisyńczycy mają zwyczaj walczyć w masie, walka w pojedynkę, szeroka tyraljera, wojna podjazdowa, wymagają inteligencji i inicjatywy osobistej, są im (przynajmniej) do tej pory nieznane. Otóż przy tym rodzaju taktyki abisyńskiej samoloty mogą brać wprost udział w walce piechoty. Na pustynnych obszarach, otaczających płaskowyż etjopski, brak drzew i innych naturalnych schronów uniemożliwi im jakiegokolwiek przedwzrostem wrogiem obronę.

Włosi liczą nadto na moralny efekt powietrznej walki. Ludy niecywilizowane łatwo się demoralizują i rozbiegają, spotykając przeciwnika, z którym nie umieją walczyć. Setki aparatów, rzucających bomby i napalających okolice piekielnym warkotem motorów i ognia karabinowego, utrzymywać będą kraj w pewnej rodzaju blokadzie moralnej, paraliżującej skuteczny opór wobec inwazji. Włosi zbudowali już w Erytrei

szereg aeroportów i 14 lądowisk, a w miarę posuwania się, będą budować dalsze. Główną trudnością ich lotnictwa będzie oczywiście brak miejsc lądowania w kraju, wrogim, brak dokładnych map i nieznajomość terenu. Ale mimo to włoscy lotnicy wyrażają zdanie, że awiacja zdecydowanie i w

Z DNIA

P. PREZYDENT, ARMIA I SPOŁECZEŃSTWO

Ogólną uwagę zwraca, że, gdy „Gazeta Polska” (ważna — nie wiadomo, czy „usza” — za organ „grupy pułkowników”) mileży co do spraw polityki wewnętrznej, to „Kurier Południowy” piórom p. Stępczyńskiego podejmuje dyskusję na te tematy. Przedewszystkiem znamienne jest oświadczenie p. Stępczyńskiego w sprawie armii, kierowanej dziś przez gen. Rydza — Śmigłego:

„Prezydent Rzeczypospolitej stoi poza prawami walki. Lecz jest rzeczą nieodwołalną, by wojna nie była wojną, a nie wojną — jest oczywiście jedynie możliwe w naszych warunkach, że siła ta jest wojna i jej wódz”.

Lecz na tem nie koniec! P. Stępczyński radzi P. Prezydentowi, by prócz armii i jej wodza szukał oparcia także w społeczeństwie. Obecne warunki, stworzone śmiercią Marsz. Piłsudskiego — pisze —

z całą energią przemawiają, na rzecz potrzeby opierania metod rządzenia, zwłaszcza w okresach ciężkich kryzysów, o zasady ustawicznego i barzo żywego kontaktu rządzących ze społeczeństwem. Walka z katastrofą gospodarczą wymaga przedewszystkiem działalności walczących, nieustannego i najbliższych celów zbiorowego wysiłku i wiarę w zwycięstwo. Im bardziej pragnie się uniknąć rozdzicia wysiłków, szerzenia się defetyzmu lub chociażby dezorientacji, z tem większą energią trzeba zabiegać o kształtowanie świadomości i podtrzymywanie dzielności obywateli”.

P. Stępczyński zapewnia, że tej zadaniemu służyć Marsz. Piłsudski. A — zauważa:

„Istni tak postępowal Marszałek, czyż nie jest to przekonującym dowodem, że nikt nie zdola odrzucić te prace, naprawdę kierować narodem? Może jakiś czas rzucił, ale rezultat takich rządów byłby zgory przesadzony”.

P. Stępczyński reprezentuje ten kierunek, — który — wbrew „grupie pułkowników” — zmierza do współpracy ze społeczeństwem.

O 65% zmalało saldo dodatnie polskiego bilansu handlowego

Rok temu nasz bilans handlowy dawał nam dosyć znaczne saldo dodatnie. Przewyższa wartości wywoznych z Polski towarów nad przywozowymi wyrobami zagranicznymi, wyniosła w okresie pierwszych ośmiu miesięcy tego roku sto milionów złotych. Mieliśmy wtedy wywóz wartości 629 milionów zł, a przywóz w sumie 529 milionów zł.

Od tej pory jednak dużo uległo zmianie niestety dla nas niekorzystnej gdyż przy kurczeniu się polskiego eksportu, równocześnie obserwujemy stały wzrost wartości importowanych do Polski towarów zagranicznych.

Już od kilku miesięcy jesteśmy świadkami niepokojącego zjawiska — coraz mniejszego salda dodatniego, a nawet był miesiąc, gdy saldo nie było ujemne. W rezultacie ogólna suma polskiego wywozu za okres od stycznia do sierpnia wyniosła zł. 596 milionów, gdy suma importu ośmiomiesięcznego sięga do wysokości zł. 561,5 milionów, co daje nam saldo dodatnie wynoszące zaledwie zł. 34,5 milionów.

W porównaniu więc z rokiem poprzednim mamy bardzo znaczący zmniejszenie aktywności naszego bilansu handlowego, wyrażające się pogorszeniem salda dodatniego o 65,5 milionów złotych.

O taką sumę jest bowiem mniejsze tegoroczne saldo od przedrocznego.

Gdyby jeszcze zeszłoroczne saldo wyrażało się jakąś specjalną wielką sumą, to może ta różnica nie byłaby tak rażąca. Wobec tego jednak, iż poprzednio wynosiło ono tylko sto milionów obecnie zmniejszenie salda dodatniego naszego handlu zagranicznego wynosi akurat 65,5 proc. w porównaniu z rokiem poprzednim.

A rok ubiegły nie był przecież świetny. Jak na okres roczny tak wielka niekorzystna zmiana musi zwrócić na siebie uwagę.

Nie wdając się w żadne nadmierne szczegóły można wskazać na zmiany, jakie zaszły w naszym handlu przynajmniej z temi krajami, które są największymi naszymi odbiorcami i dostawcami. Siedmiomiesięczne zestawienie, dokonane przez główny urząd statystyczny wykazuje np., że w naszych stosunkach handlowych z Anglią zaszła niepomyślna zmiana. W roku ubiegłego od stycznia do lipca wywóz polski do tego kraju przedstawiał wartość zł. 113 milionów, obecnie zaś spadł do zł. 96 milionów. Tymczasem przywóz wyrobów angielskich w tym samym czasie powiększył się z 46 milionów zł. do 61 milionów zł. Poprzednie więc saldo dodatnie, wynoszące 67 milionów zł., teraz spadło do zaledwie zł. 35 milionów, czyli prawie o połowę.

Gdy weźmiemy nasze stosunki han-

dlowe z Niemcami, to zobaczymy, że przed rokiem mieliśmy saldo dodatnie w sumie zł. 41 milionów, obecnie zaś przewyższa wartości naszego wywozu do Niemiec nad przywozem z tego kraju wynosi tylko zł. 12 milionów. Gdy weźmiemy pod uwagę zamrożone w Niemczech polskie miliony za wywiezione nasze towary to wtedy można śmiało powiedzieć, że rezultat wymiany handlowej polsko-niemieckiej za ten okres czasu był stanowczo dla nas niekorzystny.

Jako trzeci przykład przytoczyć można handel polsko-hiszpański, włączony sprawą pomarańczową. Przed rokiem mieliśmy z Hiszpanją saldo dodatnie w sumie zł. 5 milionów, teraz zaś przewyższa polskiego przywozu do Hiszpanji nad importem z tego kraju daje nam zaledwie zł. 300 tysięcy. Trudno powiedzieć, aby była to zmiana dla nas korzystna. Nie dziwnego jednak skoro przywóz pomarańczy do Polski w tym samym okresie czasu wzrósł niepomniernie. Zeszłoroczny import ośmiomiesięczny pomarańczy wyniósł 118 tysięcy ton, a tegoroczny 37,5 tysięcy ton.

Wszystkie te zmiany zaskakują na uwagę, są one bowiem drobnymi fragmentami ogólnie obserwowanego zjawiska zmniejszania się aktywności polskiego bilansu handlu zagranicznego.

Zakaz czytania „KRZYŻAKÓW”

Z Gdańska donoszą agencji Press: Władze pruskie zabroniły czytania i rozpowszechniania powieści Sienkiewicza „Krzyżacy” wśród ludności mazurskiej Prus Wschodnich. „Krzyżacy” cieszyli się olbrzymią poczytnością wśród mazurów, tak iż ostatnio powieść ta wydana została specjalnie w druku gotyckim, celem uprzyętnienia jej najszerszemu rzeszom ludności mazurskiej.

Obecnie władze pruskie zabroniły rozpowszechniania „Krzyżaków”, podając jako motyw zakazu, iż powieść Sienkiewicza nie może być dozwolona do czytania zwłaszcza teraz, w okresie relacji polsko-niemieckiej, z którego duchem nie jest zgodna.

UWAGI.

ARGUMENT BEZROBOCIA

Plaga bezrobocia wykorzystywana jest niejednokrotnie jako argument w okolicznościach najmniej stosownych.

Jak to już wiadomo, na jednym z ostatnich posiedzeń sosnowieckiej Rady miejskiej socjalistyczny klub radziecki zgłosił interpelację w sprawie zamierzonej przez Magistrat likwidacji miejskiego domu niemowląt. Zamiar zlikwidowania tego domu nie może uniknąć uwagi społeczeństwa i powinien poruszyć opinię, jako wypadek dużej wagi i jako znak czasu, w którym niedostatek funduszy narzuca nam na każdym polu stosowanie oszczędności, często o charakterze bardzo niepopularnym. Trudno przed udzieleniem odpowiednich wyjaśnień ze strony Magistratu zająć zdecydowane stanowisko w sprawie domu niemowląt, choć niewątpliwie za daleko idącą oszczędnością na tej instytucji niewiele budi refleksję tembardziej, że dom jest prowadzony wzorowo. Składając wiadomo nam, że dom niemowląt, przestając być instytucją miejską, przejdzie w ręce zakładowo kierujących obecnie domem sierot w Boguchach.

Mając zrozumienie dla obaw socjalistycznych o miejski dom niemowląt i odnosząc się z uznaniem do odważnego korzystania z praw radzieckich w zakresie wglądu w szeregów gospodarki magistrackiej, nie możemy zamknąć oczu na sposób argumentowania socjalistycznych interpelatorów. W interpelacji swej klub radziecki P.P.S. zwraca uwagę Magistratowi, że w razie zlikwidowania domu niemowląt wzrośnie bezrobocie, straci bowiem pracę personel tego domu.

Najwznieślijszy składając cel może niemal stracić ze swej wzniosłości wskutek wadliwej argumentacji. Sytuacja szczupłego zresztą i zasłużonego w opiece nad dziećmi personelu domu niemowląt wobec grozących zmian jest przykrym, a przyszłość niepewna. W obecnych warunkach strata możliwości zarobkowania jest prawdziwym dramatem osobistym zarówno tych, którzy tę stratę bezpośrednio ponoszą, jak w równym stopniu ich rodzin. Naturalną więc zdawałoby się być rzeczą, że w razie ostatecznego zdecydowania likwidacji domu niemowląt ktoś w Radzie miejskiej mógłby był wystąpić do Magistratu o dane jakiegokolwiek innej pracy ludziom, którzy przez wiele lat sumiennie i z pożytkiem dla miasta wypełniali swoje obowiązki. Argument zaś, że nie należy likwidować domu niemowląt, bo personel straci pracę i tem samem zwiększy się bezrobocie, jest co najmniej niespodziewany, bo wszakże dom niemowląt nie powstał po to, aby się zmniejszyło bezrobocie wśród pielęgniarek ale aby porzucone dzieci znalazły należytą opiekę.

Przykład z domem niemowląt świadczy jasrawo, jak często w sposób niewłaściwy operuje się straszkami bezrobocia. Można znaleźć sto innych bardziej istotnych argumentów, przemawiających za utrzymaniem domu niemowląt jako instytucji miejskiej. Mogłyby to być właśnie ze stanowiska socjalistycznego waleczne argumenty, odwołujące się do uczuć humanistycznych słuchaczy, a znów z punktu widzenia gospodarki samorządowej, zwracające uwagę na konieczność nieuszczerplania zadań samorządu. Tymczasem użyto metody przekonywania najłatwiejszej o słabej podbudowie myślowej.

Nadużywanie argumentu bezrobocia spotkać można często i w innych okolicznościach, co ma już wyraźne znamiona wulgarnego demagogii.

Gdyby była naprzykład mowa o likwidacji Ubezpieczalni Społecznej nie ulega wątpliwości, że straszenie wzrostem bezrobocia od razu znalazłoby się w pierwszym szeregu kontraktu i byłoby to argumentem jak najgorszy, bo celem Ubezpieczalni nie jest danie pracy tylu to a tylu pracownikom, ale leczenie chorych. W tem tkwi nieporozumienie.

To nieporozumienie w sposób fatalny

zaciążyło na całym naszym życiu gospodarczym. Ileż to w Polsce istnieje urzędów i instytucji, skądinąd zupełnie zbędnych, które jednak wegetują po to, aby ludzie w nich zaangażowani mieli pracę, choć praca ta jest najczęściej nikomu naprawdę niepotrzebna.

Argumentowi o bezrobociu można przeciwstawić inne słuszniejsze ch-

ba dowodzenie, że gdyby zniszczono cały szereg niebardzo potrzebnych instytucji, to fundusze, otrzymane z tej redukcji, mogłyby być użyte na wzmocnienie istniejących warsztatów pracy i tworzenie nowych.

A bezrobocie nie tylkoby się nie zwiększyło, ale, mijany nudzieje, przybrałoby rozmiary mniej katastrofalne, niż obecnie.

Akcja popierania budowy szkół na terenie gm. Rudnik Wielki

W tych dniach odbyło się w zarządzie gminy Rudnik Wielki organizacyjne zebranie obchodu Tygodnia popierania budowy szkół powz. Po zagajeniu obrad przez wójta p. Zemle, na przewodniczącego komitetu gminnego jednogłośnie zaproszono kierownika szkoły p. Stanisława Kuchę, jego zastępcą został wójt p. Zemla, a sekretarzem nauczyciel p. Olszewski.

Przewodniczący przedstawił cele i zadania Tygodnia popierania budowy szkół powszechnych. Wszyscy zebrani przyrzekli współpracę we wszystkich imprezach na ten cel, a p. wójt apelował do sołtysów, aby dali pomoc i poparcie podczas zbiórek. Postanowiono, że oprócz zbiórki publicznej w niedzielę dnia 6 b.m. będą sprzedawane nalepki i żetony w okresie Tygodnia po domach tak, aby nie było chaty niezobdobiłej chociaż jednym pięciogro-

zowym znaczkiem. Tą zbiórkę po domach zajmą się sołtysi przy pomocy nauczycieli w poszczególnych wsi. W tym czasie w poszczególnych miejscowościach wygłaszane będą odpowiednie odczyty i referaty mające na celu dokładne zapoznanie ludności z tą akcją.

W niedzielę dnia 6 października b.r. po nabożeństwie wszystkie dzieci w poszczególnych wsiach ze sztandarami i chorągiewkami jak również członkowie opieki szkolnych udekorowani żetonami przejdą przez swoje wsie, aby zdobyć stałe źródło wpływu dozwolone uwagi zwróconej będzie na jednanie nowych członków Towarzystwa.

Słowem Tydzień popierania budowy szkół powszechnych zapowiada się na terenie gminy Rudnik Wielki dość interesująco.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK

2	Dziś Aniołów
Sroda	Jutro Teresy i Kandydy
	Wschód słońca 5 m. 45.
	Zachód „ 17 m. 21.

Kina w Sosnowcu grają dziś

ZAGŁĘBIE: „Księżniczka Czardasza”.
PALACE: Folies Bergere.
EDEN: Meżowie do wyboru.

Roboty publiczne JUŻ SIĘ KONCZA

W związku z wykończeniem robót publicznych w poszczególnych samorządach Zagłębia, następuje zwalnianie zatrudnionych przy robotach tych robotników. W Sosnowcu pracuje jeszcze około 400 robotników, w Będzinie około 900, w Dąbrowie około 300 i w Związku powiatowym około 150.

Z uwagi na kończące się roboty i zbliżający się okres zimowy, wkrótce wszyscy jeszcze zatrudnieni przy robotach publicznych zostaną zwolnieni.

× **ZMIANY SŁUŻBOWE.** Jak się dowiadujemy, referendary starostwa powiatowego w Będzinie, p. J. Lechowski i W. Mandyczewski przechodzą na emeryturę. Na ich miejsce przychodzi młodzi prawnicy.

× **DR. RYDER PRZECHODZI DO BIAŁEGOSTOKU.** Pisma łódzkie donoszą, że dr. Karol Ryder, b. lekarz powiatowy w Będzinie i inspektor Ubezpieczalni społecznej w Sosnowcu, a ostatnio zastępca naczelnego lekarza w Łodzi, z dniem 1 października przeniesiony został na stanowisko naczelnego lekarza w Białymostku.

× **200 ROBOTNIKÓW NA URLOP.** Kopalnia Renard wywoliła pracę 200 robotnikom przyjętym niedawno z kopalni Renard. Robotnicy ci z dn. 15 bm. zostaną zwolnieni na 3-miesięczny urlop turnusowy a na ich miejsce ma być przyjętych 100 robotników również z Renardu, przybawających obecnie na nieopie.

Teatr Miejski w Sosnowcu

Dziś, dnia 2 października o godz. 8.30 Teatr Miejski w Sosnowcu gra w Maczkach w sali K.P.W. świetną komedię R. Niewiadowskiego pt. „KOCHANEK TO JA”.

Jutro, dnia 3 października o godz. 4.30 po południu przedstawienie szkolne, wspaniałe widowisko Zygmunta Krasińskiego p. t. „NIEBOSKA KOMEDIA”, które dzięki świetnej grze artystów oraz ciekawej inscenizacji dyr. J. Gołaszewskiego, zdobyło sobie uznanie szerokiego mas społeczeństwa. Ceny miejsc od 25 groszy do 70 gr.

W dniu 5 października r.b. Teatr Miejski w Sosnowcu występuje z premją a sztuki Devala, autora znanego dobrze „Ścieka” p. t. „TOWARZYSTWO”. Sztuka ta obiegła już wszystkie sceny europejskie, ciesząc się wszędzie dużym powodzeniem. Grano ją również kilkadziesiąt razy w Warszawie, gdzie była b. dobrze przyjęta przez krytykę i publiczność. Czysty dochód z premijery przeznaczony jest na świetlicę-przedszkole, prowadzone przez Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Sosnowcu.

Przed zakończeniem robót NA PRZEMSZY

Roboty regulacyjne na Przemszy, pod Myśłowicami, znajdują się na ukończeniu 120 metrów. Obecnie prowadzone są roboty przy zapasowym korycie, które u brzołów posiada prowizoryczne umocnienie z drzewa. Jak informują, ostateczne zakończenie robót nastąpi prawdopodobnie za dwa miesiące, tak, że należy się spodziewać oddania rzeki do użytku z początkiem następnego roku. Obecnie prowadzi się roboty na trzy zmiany.

W swoim czasie zapowiadano również regulację Przemszy na terenie Zagłębia, jednakże skończyła się na obietnicy. Może obecnie, z racji zakończenia regulacji Przemszy pod Myśłowicami, Fundusz Pracy przystąpi wreszcie do prac regulacyjnych i na naszym terenie.

Prosimy naszych zamiejscowych i miejscowych

P. T. Prenumeratorów

o regularne wpłacenie prenumeraty za październik 1935 r.

1450 Wydawnictwo „Kurjera Zachodniego”

Z USMIECHEM

Zwołanie Sejmu

Pójdzie, o posły, pójdzie wszyscy razem Na Sejm w stolicy zwołany na piątek. Z dniem tym się stądzie opinii wyrazem. Niech on wam służy za dobry początek. Niech będzie mądrością w każdym waszym słowie.

Choć słów niewiele powiecie, posłowie. Będziecie ci, bo miłczenie złotem. Kto ma sąd inny, ten jest w wiekum bieżącym. Gdy się nie chlubi posel mow potolem. Iść to przez to nam złota przybędzie. Kiedr miki w Sejmie nie tępnie, nie krzyknij. Uwierz, że kryzys i że nędza zmienie.

Ma posel stać się skromny i uprzejmy. Aby języka nie szczepił daremnie. Już wazak bywały w Polsce nieme Sejmy. Niech jeszcze będą, w oazy jest przyjemnie. Nieważne słowa posła i uderki. Ale posłuszne podnoszenie ręki.

Ko-Steł

GOLGOTA

Czy szpital w Czeladzi BĘDZIE ZLIKWIDOWANY

Jak donosiśmy, zarządzeniem dyrektora Ubezpieczalni szpitala czeladzkiego z dniem 1 bm. miał być zlikwidowany. Projekt likwidacji, podyktowany względem oszczędnościowymi, wywołał gwałtowny sprzeciw robotników Czeladzi i Grodzka, którzy zagrozili nawet strajkiem, gdyby decyzja ta nie została cofnięta.

Jak się dowiadujemy obecnie, dyrekcja Ubezpieczalni wydała polecenie zaopatrzenia szpitala w prowiant i opał na przeciąg miesiąca, co wskazuje, że realizacja projektu nie została zaniechana, a tylko odroczone.

Z dniem wczorajszym personelowi szpitala wymówiono pracę, co jest dumaczo- nie chęć obniżki płac. Jak widać z tego los szpitala czeladzkiego jest niepewny i nie wiadomo, jak Ubezpieczalnia zamierza postąpić.

—xx—

× **POGRZEBY WOJSKOWYCH.** Mie wyznań religijnych i oświecenia wystąpiło do władz duchownych z prośbą o wydanie zakazu zakładania nowych grobów i grzebania osób cywilnych lub wojskowych, zmarłych podczas pokoju, na kwaterach wojennych, stanowiących dzelnice cmentarzy wyznaniowych, lub gminnych. O ile niema na miejscu spójnego cmentarza wojskowego (garnizonowego), zwłoki wojskowych, zmarłych podczas pokoju, należy grzebać na ogólnych cmentarzach wyznaniowych, lub gminnych.

× **UWADZE WŁADZ MIEJSKICH.** Cyfelnicy zwracają nam uwagę na sposób brukowania ul. 3 Maja w Sosnowcu, obok podstacji tramwajowej, gdzie bruk układany jest w ten sposób, iż pomiędzy kostkami powstają dziury, kilkucentymetrowej szerokości. Wprawdzie owoy te zablane są cementem, niemniej jednak pozostawianie dużych szczelin wpływa ujemnie na trwałość bruku, gdyż cement szybko się wykruszy i dlatego możeby władze miejskie zwrócić na to uwagę i usunąć ewentualne niedokładności.

× **SOSNOWIECKI OBWÓD MIEJSKI LOPP.** podaje do wiadomości, iż instruktor pow. Obwodu p. inż. Franciszek Gwenda z dniem 30 września br. opuścił zajmowane stanowisko. Obowiązki instruktora opłg. pełnić będzie dotychczas instruktor pow. Będzińskiego p. Marjan Spiess.

× **JEDNODNIOWY STRAJK.** W hucie szklanej w Strzemieszyczach, prowadzonej przez spółdzielnię robotniczą, spowodował niewypłacenia należących zarobków wynoszących przeszło 5 tysięcy zł., robotnicy z 1 i 2 zmiany, w liczbie 103, wzięli strajk od pracy. Wczoraj, po otrzymaniu załaczki na poczet załóg, robotnicy przystąpili do pracy.

× **STRAJK OKUPACYJNY.** W fabryce superfosfatu w Strzemieszyczach, w związku z zapowiedzią redukcji robotników, wczoraj znajdujący się w fabryce robotnicy urządzili strajk okupacyjny. Jeśli obrót przybierze załóg, niewiadomo, gdyż dopóki robotnicy nie opuszczą zakładu, inspektorat nie będzie interweniował.

W dobie powszechnego nieszczęścia

ZMIERZCH BANDYTYZMU

— Jakos bandytyzm ustaje. Coraz mniej wypadków grabieży.

— Bandytów jest jeszcze dużo, tylko tych, którym można coś zabrać jest już niewiele.

Zjazd Stow. polskich inżynierów GÓRNICZYCH I HUTNICZYCH

W dniach 3, 6 i 7 października odbędzie się w Katowicach odłożony swego czasu wskutek żałoby narodowej piąty zjazd Stowarzyszenia polskich inżynierów górniczych i hutniczych R. P. W zjeździe wezmą udział inżynierowie ze wszystkich ośrodków przemysłowych Polski. Otwarcie zjazdu nastąpi 5 października rano o godz. 16 w auli Śląskich technicznych Zakładów naukowych w obecności reprezentantów Rządu i władz wojewódzkich. W pierwszym dniu zjazdu wygłoszone zostaną dwa referaty: prezyda Stowarzyszenia inż. Górkiewicza o historii i zadaniach stowarzyszenia i dyrektora inż. Bagiera p.t. „Naczelne organizacje gospodarcze przemysłu górniczego w Polsce”. W drugim dniu zjazdu prace odbywać się będą w poszczególnych sekcjach, a mianowicie w sekcji górnictwa, sekcji przerobki z koksownictwa geologii stosowanej, miernictwa i sekcji ogólnej. Tegoroczny zjazd nastąpi uchwalenie rezolucji i zamknięcie obrad. Trzeci i ostatni dzień zjazdu poświęcony będzie zwiedzaniu zakładów przemysłowych na Śląsku i w Zagłębiu Dąbrowskim.

PROGRAM RADJOWY

ŚRODA, 2 PAŹDZIERNIKA 1935 R.

6.30 Andeja poranna. 9.00 Andeja dla szkół. 11.57 Sygnal czasu, hejnał. 12.05 Dzieńnik młodymowy 12.15 „Modne roboty na drutach” — poradanka — wygł. Anna Soteka. 12.30 Koncert orkiestry kameralnej pod dyr. Sylwestra Czumowskiego. 12.35 Chwilka dla kobiet. 13.30 Muzyka lekka i taneczna (tętno). 15.15 Wiadomości giełdowe. 15.37 Chwilka społeczna. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Recital śpiewaczy Helmy Hrabówny. Akompaniuje Karol Szafranek. 16.00 „Zagadki muzyczne” — audycja dla dzieci starszych. 16.20 Cezar Franczak: Sonata skrzypcowa A-dur. Wykonawcy: Stanisław Mikuszewski — skrzypce i Marja Biłska — fortepian. 16.45 Rozmowa muzyka ze słuchaczem radia. 17.00 Dyskutujemy. 17.20 Koncert zespołu Haliny Adamińskiej — Grosemanowej. 17.50 „Świat się śmieje” (przeład humoru zagranicznego) — w wykonaniu Brunona Wniewa. 18.00 Piesni hiszpańskie w wykł. Zofii Maesalekiej. 18.15 Muzyka hiszpańska z płyt. 18.30 „Ogrodnik śląski”. „Ogród, sad i park w jeńczeniu” — poradanka — wygł. Władysław Włosik. 18.45 Koncert reklamowy. 19.00 „Kiedy Poznań był sercem Polski” — odczyt wygł. dr. Stefan Pamek. 19.20 Przegląd prasy. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.50 Reportaż aktualny. 20.00 Muzyka lekka w wykł. ork. Adama Firmankowskiego. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 „Obrazki z Polski wędrowniczej”. 21.00 Vita andeja z cyklu „Twój dzień”. 21.15 „Fiedlerka Chopina” w oprac. dr. Zdzisława Jarosławskiego prof. U. J. — Wykonawcy: Ork. P. R. pod dyr. Grzegorz Fijałkowskiego i Józefa Śmiałowskiego. 21.35 Wiersze Romana Kolonickiego w oprac. Stefana Flukowskiego. 21.50 „Rola przysięgi: mózgowie w usroju” — poradanka w opracowaniu inż. Lęwy i doc. dr. Józefa Zwiabana. 22.00 Muzyka taneczna w wykł. Małej Ork. P. R. pod dyr. Zdzisława Górznińskiego. 23.05 Muzyka lekka z płyt.

KRONIKA OLKUSZA

Echa oświeśczonego wypadku UCZNIĄ W OLKUSZU

Wczoraj donosiliśmy o niebezpiecznym wypadku ucznia 8 kl. gimn. olkuskiego, Stefana Pustulki, któremu koła pociągu osobowego obcięły lewą rękę aż do ramienia, gdy wsiadał do pociągu, aby udać się z kolegami za zawody lekkoatletyczne do Miechowa.

Wypadek ten komentowany jest w Olkuszu na niekorzyść dyrekcji gimnazjum, które kładła wielki nacisk na wyjazd osiągniętego się, jakby w przeczeniu ocalałego wypadku Pustulki, a pozbawieniem wysłała zespół na zawody do Miechowa bez opieki profesora, wzgl. wychowawcy.

„ORZEL” — Młody las (poraz ostatni).

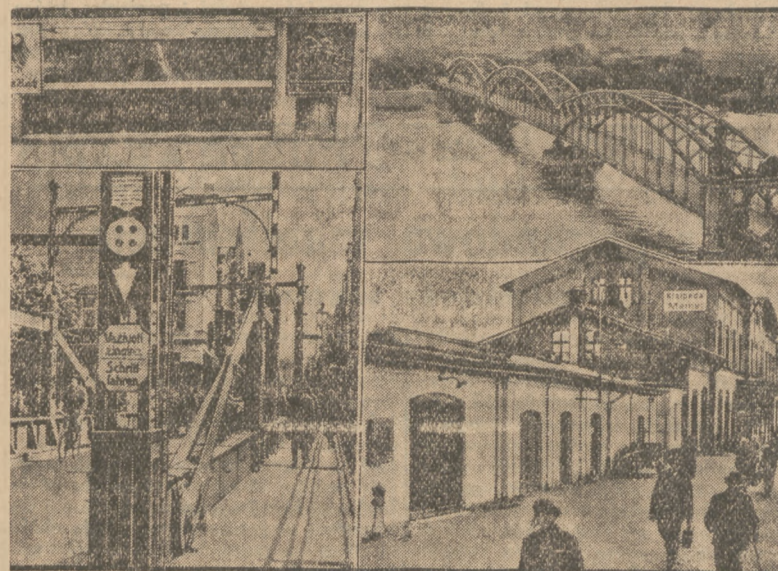
× **FATALNY SKOK NA FURMANKE.** Do szpitala olkuskiego przywieziono onegdaj wieczorem mieszkańca Grabowej (pow. Zawierciański), Stefana Nowaka, który wskakując w bieg na furmankę pod Olkuszem, dostał się pod koła i uległ złamaniu nogi.

× **„EJRUFY” JAK BYŁY, TAK I SĄ W OLKUSZU.** Pomimo sprzeciwu kierownictwa elektryków w Olkuszu, „ejrufy” zostały spowodowane pozaczepiane do słupów

sieciowych o wysokim napięciu w postaci zwisających kawałków drutów. Społeczeństwo polskie na fakt ten patrzy z pewnym oburzeniem, dziwiąc się, że dzisiejsza Rada miejska nie ma odwagi kwestii „ejrufów” postawić jasno i otwarcie na plenum Rady.

× **ZNÓW WYPADEK UCZNIĄ.** Jeszcze

jest świeżo w pamięci straszny wypadek ucznia 8 kl. gimn. olkuskiego, Stef. Pustulki, gdy w dn. onegdajszym przytrafił się drugi wypadek uczniowi tegoż gimnazjum, 15-letniemu Jerzemu Lichnerowiczowi ze Sławikowa. Mianowicie uczeń ten przy potknięciu się upadł tak fatalnie, że złamał lewą rękę.

PO WYBORACH W KŁAJPEDZIE

Obrazki z Kłajpedy: u góry na prawo: most koło Tyłży; u góry na lewo: granica niemiecko - litewska; u dołu na prawo: dworzec w Kłajpedzie; u dołu na lewo: most giełdowy w Kłajpedzie

KRONIKA GOSPODARCZA

EKSPORT WĘGLA SAARSKIEGO. Jednym z najtrudniejszych problemów, jakie wylądowały się po przyłączeniu Zagłębia Saary do Niemiec, jest sprawa zbytu węgla saarskiego. Sprawa ta komplikuje się wskutek silnej redukcji importu węgla saarskiego do Francji. Dzisiaj import ten wynosi tylko 2 mil. t. rocznie. Wskutek tego powstała w Zagłębiu Saary wydajna nadprodukcja i silny wzrost zapasów węgla. W związku z tem minister gospodarki Rzeszy zwrócił się z apelem do konsumentów węgla niemieckiego podkreślając konieczność zwiększenia konsumpcji węgla z Zagłębia Saary. Niezależnie od tego rząd niemiecki zamierza podjąć energiczne akcje w sprawie zwiększenia eksportu wspomnianego węgla.

PODWOJNE OPODATKOWANIE RZEMIEŚNIKÓW. Usługi skarbowe w wielu miejscowościach wymuszały podatek obrotowy za r. 1935 zarówno od obrotów osiągniętych w warsztatach rzemieślniczych, jak i dodatkowo od obrotów przy sprzedaży wyrobów własnych na targach i paradykach. W ten sposób rzemieślnicy byli opodatkowani podwójnie. W wielu wypadkach wdrożono nawet kroki egzekucyjne.

Postępowanie urzędów skarbowych jest w sprzeczności z zarządzeniem ministerstwa skarbu, które zwolniło warsztaty, prowadzone na podstawie świadectwa VIII kategorii i kart rzemieślniczych, od obowiązku wykonywania odrębnych świadectw przemysłowych na sprzedaż swoich wyrobów na targach i jarmarkach. Zarządzenie min. skarbu było rozumiane w ten sposób, iż odnowienie warsztatów rzemieślniczych wolne są również od podwójnego opodatkowania podatkiem obrotowym.

Wobec podwójnych wymiarów podatku obrotowego, Związek izb rzemieślniczych wystąpił z interwencją w min. skarbu.

SFERY RZĄDOWE PRZECIWKO GENERALNYM ULGOM DLA ROLNIKÓW. Jak wiadomo, na 1 października przypada termin płatności drugiej raty długów rolniczych. Słery rolnicze starają się o odroczenie go. Dotychczas postulat rolnictwa natrafia w sferach rządowych na poważne zastrzeżenia. Podkreślone przedewszystkiem faktem, że załadowanie sprawy odroczenia rolnictwa w drodze dekretu z października r. ub. uznano za ostateczne. Zamiast „neralnych ulg” dąży się do tego, aby spowodować liberalne traktowanie założeń rolników z drugiej rata długów i umożliwić zawieranie układów w drodze dobrowolnych porozumień. Większe zrozumienie w sferach rządowych natrafia sprawa ulg w zakresie kredytów prywatnego, niż kredytów zaciągniętych w instytucjach publicznych, jak i prywatnych.

WKRÓTCE NASTĄPI REFORMA PODATKU LOKALOWEGO. Ministerstwo skarbu opracowuje obecnie projekt reformy podatku lokalowego. Zmiana ustawy polegać będzie na innym sposobie określenia wysokości podatku. Obecnie podatek ten jest obliczany na podstawie przedwojennego komornego. Obecnie to władze skarbowe koniecznością dokonywania przerachowań i wywołuje sprzeciw rzesz lokalowców. Lokatorzy twierdzą, że obliczanie podatku norm przedwojennych nie jest sprawiedliwe, ponieważ stopa życiowa po wojnie znacznie się obniżyła, a tem samem mieszkanie posiada niższą wartość, niż przed wojną. Sporządzenie milionów nakazów płatniczych, rozsyłanie ich, prowadzenie ewidencji — utrudnia pracę przeciętnego aparatu skarbowego. Prawidłowość podatek ten będzie przyzwoity i zależny od wielkości mieszkania, od miasta, lub od strefy osiedlelniczej.

Minister i jego cień Spacer skojarzył małżeństwo

Pod powyższym tytułem zamieszcza dziennik paryski „La Croix” następującą zabawną notatkę, dotyczącą znanego przywódcy katolików hiszpańskich:

„Minister wojny i przywódca partji „Accion Popular”, Gil Robles, przed kilkoma dniami ożenił się. Podczas okresu swych zaręczyn nieraz udawał się ze swą przyszłą żoną na spacer. Narzeczoną, pochodzącą z rodziny konserwatywnej, przywiązana do wiekowych tradycji, nie wychodziła jednakże nigdy bez towarzyszek, która w czasie spacerów młodej pary szła za swą panią o kilka kroków w tyle. Ministrowi stałe muiał towarzyszyć specjalny agent policji, którego obowiązkiem było czuwać nad bezpieczeństwem Gil Roblesa, mianowicie przez komunistów i socjalistów. Agent, ten, który krok w krok

szedł za ministrem w pewnym oddaleniu, musiał oczywiście przy tej sposobności zapoznać się z towarzyszką młodej narzeczonej. To co z początku było dla obojga jedynie nudnym obowiązkiem, niebawem stało się bardzo miłym spędzaniem czasu.

W końcu ohydwa „cienie” ministra i jego narzeczonej postanowiły połączyć się węzłem małżeńskim.

POMYŁKA

O drugiej w nocy do pewnego lekarza w Edynburgu telefonuje jeden z jego pacjentów Mac Clalland prosząc o natychmiastowe przybycie. Doktor bez zwłoki ubiera się w szlafrok i pędzi do mieszkania Mac Clallanda.

Otwiera mu sam gospodarz.

— Drogi doktorze przykro mi, że pana fatygowałem... Zaszła fatalna omyłka...

— Dlaczego? Cóż się stało?

— Myślałem, że nasz mały synek potknął monetę jednopensową i dopiero przed chwilą okazało się, że to był tylko guzik!

KRONIKA ZAWIERCIA

„STELLA” — Czeluskin.

× **SPRAWA CZESKA A PATRYOTYZM** Głośna sprawa brutalnych przesładowań naszych rodaków zamieszkających w Czechosłowacji, odbiła się wielkim echem w całej Polsce, czego dowodem są manifestacje antyczeskie społeczeństwa polskiego. Do tego apelu stanęło i wiersze Zagłębia Dąbrowskiego. W Zawierciu cisza, nieczem jakby po burzy i nikt z tamtejszych lewych organizacji i stowarzyszeń nie powziął decyzji o wstąpieniu w szeregi tych miast, które solidarnie manifestują na rzecz naszych rodaków, prześladowanych przez „bur czeski”. W Zawierciu jest sporo obywateli czeskich, którym nie żle się powodzi. Czyżby miało nastąpić w Zawierciu zamarcie patriotyzmu — dlaczego? A możeby ktoś po myślał nad tą sprawą?

× **RUCH W PARAFII.** Kancelaria parafjalna w Zawierciu zanotowała w ub. m. urodzeń 36, zaślubin 21, zgonów 17. Od nowego roku urodzeń 318, zaślubin 190 i zgonów 259.

× **FORMALNOŚCI DLA NOWORODKÓW.** Starostwo pow. w Zawierciu wydało zarządzenie, aby wszystkie dzieci niechrzczone z terenu Zawiercia i powiatu były ochrzczone w terminie do dnia 1 listopada b.r. zaś w przyszłości rodzice obowiązani są w terminie 8 dniowym po urodzeniu zgłosić się w kancelarię parafjalnej w Zawierciu. Niezastosowanie się do tego zarządzenia będzie karane grzywną.

× **ZBIÓRKA ULICZNA.** W ub. niedzielę katolickie Stowarzyszenie młodzieży żeńskiej w Zawierciu urządziło kwotę uliczną na cele oświatowe stowarzyszenia, której wynik dał zł. 71.71.

× **ROBOTY DROGOWE W POWIECIE** Dowiadujemy się, że w najbliższych dniach w związku z otrzymaną dotacją z dyktacji Funduszu Pracy w sumie zł. 20 tys. zł. wydział powiatowy w Zawierciu będzie prowadził nadal roboty przy budowie odcinka drogowego od Chrząszczobrodu w stronę powiatu Będzińskiego. Odcinek ten zostanie całkowicie w b.r. ukończony. Dodac należy, że droga ta ma wielkie znaczenie dla powiatu, bowiem będzie najkrótszym połączeniem pow. Zawierciańskiego z Zagłębiem.

× **DZIS W STELLI** o godzinie 8.30 wieczornym wystąpi w Zawierciu teatr krakowski pod dyktacją Tadeusza Piłarskiego (senjora). Bilety od 75 gr. do zł. 2.20.

× **ZE STRAŻY POŻ. W KROMIÓWIE** Staraniem b. ruchliwego zarządu ochotniczej straży pożarnej w Kromiowie na czele z prezesem p. Turlejem i naczelnikiem p. Bilnickim i przy pomocy powiatowego zarządu straży pożarnej w Zawierciu, straż kromiowska otrzymała nową sikawkę motopompę marki „Syrma” z całkowicie ekwipunkiem.

WYSADZENIE KOMINA wysokości 40 m. w Szpandawie koło Bełżan

Historja 36 Z. D. H. żeglarskiej w Wojkowicach Komornych

Z okazji otrzymania przez drużynę szlanku zamieszczamy jej bogatą historję.

W roku 1916 na terenie Wojkowic Komornych został zorganizowany pluton skautowy przez druhów I. Bielskiego, Apoloniusza Zarychtę i Zbigniewa Ostrowskiego, przy czym ten ostatnio brał komendę nad plutonem, którego przydział czasowy był do 6-jej grodzieckiej.

Podczas inwazji bolszewickiej na zew generała J. Hallera, wszyscy starci harcerze z Wojkowic wstępują w szeregi armji ochotniczej. Głównie na polu chwalił Stasiek Sitko i Edek Ziaja, zostają ranni Henryk Szperliński i Stefan Barczyk.

W 1923 r. IX biera drużynę druh Antoni Skorupa i w czerwcu 1924 r. otrzymuje dla niej numerację 36 im. Króla Jana Sobieskiego. Przez dwa lata prowadził drużynę druh Mikolaj Nalewczynski; 5 harcerzy bierze udział w Zlocie narodowym w Warszawie, 2 kończy kurs instruktorski w Łekawie.

Kolejną drużynę obejmują druh Edward Polak (1926 — 1928 r.), Scisło Józef (1928 — 1929), Rózikowski Aleksander (1929 — 1930) i Hachulski Marian (1930 — 1931).

10 czerwca 1931 r. obejmuje komendę nad drużyną H. R. Gustaw Szpejdel. W tym roku, dzięki zabiegom zarządu koła przyjaźni i pomocy dyr. gen. T-wa „Saturn” J. Przedpelskiego drużyna otrzymuje 2-izbową harcernię. Drużynowy nadaje kierunek pracy: żeglarski. Drużynę odwiedza Harcmistrz Rzeczypospolitej dh. Tadeusz Strumiłło, który dnia 24 IV 1932 r. wygłasza w harcerii odczyt: „Harcerstwo a społeczeństwo”.

W tymże roku 36 z. bierze udział w Zlocie hufca grodzieckiego (15 — 16 V), uzyskując za obywatelstwo dyplom. Drużyna bierze udział w uroczystościach społecznych i narodowych w Sosnowcu i Wojkowicach Kom., 12 harcerzy wysyła na obóz hufca do Lipowej, 5 harcerzy z drużynowym zabiera 3 kajaki i wyjeżdża na Zlot międzynarodowy skautów wodnych w Garzynie, zdobywając około 1000 km. ćwiczebných.

Rok 1933 36 z. d. h. bierze udział w Zlocie chorągwi w Bukownie, urządza poświęcenie kajaków i łodzi, odbywa miesięczny obóz żeglarski nad jeziorami Dubro, na pograniczu Łotewskiem. Inspektor obózów K. O. P., harcmistrz Eugeniusz Sikorski stawia drużynę w kategorię „A”.

Miesięczny obóz wodny, ćwiczenia tańcem na ogrodnim jeziorze osławiają harcerzy z wodą i wiązą mocą swych uroków. 29 sierpnia z inicjatywy drużyny zostaje zorganizowana uroczystość 250-lecia zwycięstwa pod Wiedniem (z racji patrona drużyny).

Na kurs drużynowy w Żarkach w r. 1934 wysyła drużynę 4 harcerzy urządzając zarazem obóz drużyny w Okradzionowie którego komendantem jest drh. Kuzikowski Aleksander. Komendant drużyny w tym czasie jest na konferencji żeglarskiej w Warszawie, poczem wyjeżdża na kurs żeglarski miesięczny, który organizuje w Jastarni główna kwatera i tam drużynowy otrzymuje stopień żeglarsza.

Zaczynają się przygotowania do Spaly.

Nadchodzi rok 1935. Drużyna w sile 35 ludzi bierze udział w Zlocie jubileuszowym w Spale — zdobywając 2 dyplomy i nagrodę P. K. O. W dniu 21 lipca załoga 12 harcerzy obsadza 6 kajaków i z drużynowym na czele wyrusza w wędrówkę wodną, na trasie: Spala — Warszawa — Płock — Toruń z kilkudniowym pobylem w Jastarni i zwiedzeniem Gdyni, Bydgoszczy, Pomorza.

Rezultat 788 harcerzy — dni, spędzonych na wodzie i pod namiotami. O to pokłosie i piękna historja życia dobrej drużyny, która dziś liczy 40

ludzi, umieszczonych w 4 zastępach pod wodzą: przybocznego A. Rucińskiego i zastępowych T. Bęcia, M. Leśniewskiego, J. Smoczarskiego. K. 48 osób, 24 tornistrów, kotłów, lin, Dzierzbickiego.

Majątek drużyny oprócz 2 izbowej harcerni, składa się z 2 namiotów (na 48 osób), 24 tornistrów, kotłów, lin,

Pomysłnych łowów, drużyno!

36 z. d. h. na ręce jej drużynowego b. komendanta macierzystej „Dwunastki” druha Gustawa Szpejdel.

Zaledwie słońce życia nam zaświeci
Już i zachodu nadlatuje pora;
Ot—lat dziesiątek nimto mi są mile
Jedno w tych latach to ma ważną stronę
Czy były dobrze, czy też źle spędzone

Znam ja chwil dobrych potęgę i siłę
I wam ich wszystkich życzę po kolei,
Bo te wspomnienia takie mi są mile
Jako wy wszyscy, wierni tej idei,
Jak nasze dłonie uściskiem złączone
Jak ci, co poszli tam... na tamtą stronę

Jakież-że moce, o! jaka-ci siła
Zdolne przeszkodzić w twórczej pracy ducha.
Kiedy dłoń z dłonią krzepko się chwyciła,
Kiedy przy sercu — serce tchnie i bucha,
Gdy wszystkich wiedzie jedno święte znanie,
A wśród niedoli ramię wspiera ramię...

Jabym wam tylko tych dni dobrych życzył
Które nie mają żadnej krzywdy piętna,
Z których się każdy jak perłkę liczy,
Bo takie czyste — jak szata odświętna —
Niech wszystkie szczęściem i radością płyną:
— Pomysłnych łowów, drużyno!

WITEŻ
harcerz Chorągwi Zagłęb.

Krwawiliśmy przez tyle stuleci... Manifestacja harcerzy sosnowieckich

Donośm echem wśród społeczeństwa sosnowieckiego odbiły się alarmy od strony czeskiej. Harcerze podminowali! Kilku drużynowych piko- wało natarczywie hufcowego, by zwołał alarmową zbiórkę harcerzy i sympatyków, celem wywołania demonstracji przeciw haniebnemu postępowaniu „pepików” i znęcaniu się nad więzionym od szeregu miesięcy dhem. Delongiem. Z trudem pozwolili sobie wytłumaczyć, że Władze Naczelne już dawno wszczęły odpowiednie kroki, mimo to jednak na zbiórkach zastępów chłopcy zbici w gromadki zastanawiają się nad krzywdą, wyrządzaną jednemu z braci, a małe pięści zaciskają się, gdy drużynowy zaczyna mówić o tamtych z nad Olzy. Starym harcerzom, tym, co konspiracyjnie pracowali pod zaborem, kryjąc się pod dachami i biorąc ciego za śpiwanie „Roty”, żywiej stają przed wzrokiem duszy wspomnienia, gdy słyszą, jakto na kurs instruktorski na Buczę zgłosiło się 4-ch druhów, którzy, nie posiadając zezwoleń władz czeskich, nocą przekradli się przez Czantonię i w aureoli bohaterstwa zameldowali się przed komendantem, jako uczestnicy kursu.

To znów słyszy się o trudnościach, jakie czynią nasi „pobratymcy” chłopakom, którzy cały rok przygotowywali się do wyjazdu na Zlot w Spale, by prawie w przeddzień usłyszeć, że „herody pepickie” zabronili im wyjechać się poza granice kraju. Ręce świączą, a w nutach śpiewanej na zbiórkach piosenki: „Nie damy popra- dowej fali...” przebiega się wyraźnie coś więcej ponad rytym i melodję...

W ubiegłą niedzielę zebrali się harcerze sosnowieccy na podwórzku seminarjum męskiego, celem uczczenia imieniem Przewodniczącego Z.H.P., dha Dra Wojewody Michała Grażyńskiego. Przed frontem przemówił dyr. Wł. Mazur, w podniosłych słowach obrazując obecny stan stosunków polsko-czeskich, a reasumując ostatnio nasze wypadki bezcelnych prowokacji, podkreślił, że w zasadzie nie chodzi tu

o pojedynczy wypadek krzywdy jednego harcerza, lecz o urąganie nam, wielkiemu, mocarnemu narodowi... „Podłość Czechów nie jest nam nowością — mówił — historja nasza obfituje w szereg wypadków nieczestnych zdrad, niskiego teroru i niełojalności czeskiej. Przez szereg stuleci krwawiliśmy już tyle razy, możemy zakrwawić jeszcze raz!” — zakończył. „Myśmy przyszłością narodu!” zabrzmiąły szeregi. Następnie po wysłaniu rezolucji do Naczelnictwa, o treści domagającej się wystąpienia w imieniu harcerzy zagłębiowskich w sprawie Delonga, hufiec w szyku pomaszterował na zbiórkową manifestację przeciwczeską pod Ratusz.

„Tarzan”

Wystawa żeglarska 36 z.d.h. w Wojkowicach Komornych

Otwarcia przez p. inż. Wandę Dzierbicką wystawa żeglarska, po przeszło tygodniowym istnieniu została zamknięta. Harcerze 36 drużyny zdobyli jedno uznanie więcej, wraz z wdzięcznością rodziców i społeczeństwa za tak drobiazgowo uplastycznienie zwiedzającym naszych zagadnień morskich.

W czasie, kiedy w kraju pod kuwodziło rośnię i potężnie, jakże aktualną była wystawa, na której można było się zapoznać nie tylko z abc żeglarsza, ale zobaczyć ducha młodzieży harcerskiej, której wszystkie wykonane prace cechują taką wielką entuzjazm i miłość tworzonego.

Taki entuzjazm był właśnie z tych łodzi, jachtów, żaglowców, z tego potężnego modelu najeżonego lasem masztów „Daru Pomorza”, z ślicznie zrobionej miniaturowej naszej Gdyni wraz z portem i wybrzeżem. Ileż pracy włożono w zbudowanie naturalnej wielkości nurka, który stoi w pełnym morskim rynsztunku. A obok niego

saperek oraz 1 łodzi i 6 kajaków. Trudno wypowiedzieć wdzięczność jaką żywi drużyna dla swego opiekuna inż. T. Rumanstorfera i długoletniego prezesa koła przyjaciół inż. J. Dzierzbickiego, dla kapelana ks. proboszcza A. Sewerynka, p. Snehanka J. (dyrygenta chóru harc.) i całego zarządu K. P. H.

W głębi tych serc żywie też głęboka pamięć o honorowym prezesie K. P. H. 36 z. d. h. p. inż. Adamie Stadnickim, który za swego żywota tak wiele pracy włożył w umiowane przez siebie harcerskie szlaków dzieło.

(— K.)

Polegli za Polskę

HARCERZE 36 Z. D. H.

SITKO STANISŁAW

żołnierz wojsk polskich zginął w bitwie z bolszewikami pod Zbarażem dnia 23.9. 1920 r.

ZIAJA EDWARD

żołnierz wojsk polskich zginął w bitwie z bolszewikami pod Miączyniem n. Bugiem dnia 29.8. 1920 r.

Kronika harcerska

ZA OLŻE. W ubiegłą niedzielę harcerskie hufce Zagłębia Dąbrowskiego wzięły udział w manifestacjach przeciw krzywdzeniu polskich harcerzy za Olzą. Na zbiórkach odczytano list przewodniczącego Z. H. P. wysłany do międzynarodowego biura skautowego, a niosący słowa protestu.

STRZELANIE CHORĄGWI. Pełne emocje strzelanie Chorągwi o mistrzostwo omówimy wyczerpująco w następnym dodatku.

OTWARCIE INSTRUKTORSKIEJ SZKOŁY ZUCHOWEJ. W dniu 1 października rb. rozpoczął się rok szkolny w harcerskiej instruktorskiej szkole zuchowej w Nierodzinie. Zadaniem szkoły jest przygotowanie kadr instruktorów ruchu zuchowego, rozwijającego się obecnie coraz intensywniej na terenie harcerstwa. Do szkoły zgłosili się instruktorzy z całego kraju. Wyjaśnić należy, że ruch zuchowy stanowi akcję przygotowawczą do prac harcerskich.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. STEFAN ARNOLD. — DRUK „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU, PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYCHARCZAK